

Bir nebze insanlık...

[Aykan SEVER](#) yazdı —

- **Bugün iklim yıkımının ateşi altında yaşanan tam bir barbarlık çağındayız. Ortadan kaldırmak, soykırıma uğratmak istediğiniz topluluğu "terörist" diye tanımlamanız yetiyor. Sonra gelsin bombalar...**

Kürt halkının kurtuluşu, sınıfsız-sömürsüz, barış içinde bir dünya yaratmak için son nefesine kadar mücadele eden arkadaşımız Necmettin Salaz'ın anısına saygıyla...

Aydınlanma filozoflarının bir kısmı insanın "iyi" bir özü olduğuna inanıyorlardı. İnsan merhametlidir, düşünür, bilgilidir, anlar, sorumluluk sahibidir, ayrımcılık yapmaz, birbirine yardım etmeyi ister, öldürmez gibi. Böylesi düşüncelere inanmak elbette normal. Çünkü yaşamak istiyoruzdur, hem de başkalarıyla paylaşarak.

Ancak öyle olmadı. İnsanın kendi eli ve zihniyle yarattıkları, her şeye hükmeder hâle geldi. İnsanın "özü"ne ilişkin epeydir herhangi bir tartışma yok çünkü çoğu insan, mevcut kapitalizm ve onun gölgeleri medya, yapay zeka ve egemen politikacıların aşağılık performansı sayesinde savaşın ritmine kendisini kaptırmış birer kurşun askere dönüştü. Meydanlar, ekranlar barış yerine daha fazla kan dökülmesini isteyen, ölümü alkışlayan sürüleştirmiş topluluklardan geçilmiyor. Tarihten ders alınabileceğine ilişkin düşünceler -bir daha asla!- maalesef çoğu zaman varsayım olmanın ötesine gitmedi. Nedeni basitçe şu: Kapitalist-emperyalist rekabet elbette ders alıyor ancak çıkan sonuç kendisine biat etmeyene, köleleştiremediğine hükmetmenin yeni yollarını aramak oluyor.

Bugün iklim yıkımının ateşi altında yaşanan tam bir barbarlık çağındayız. Ortadan kaldırmak, soykırıma uğratmak istediğiniz topluluğu "terörist" diye tanımlamanız yetiyor. Sonra gelsin bombalar...

Halbuki çoğu dinsel metin-kitap önce "öldürmeyeceksin!" der. Ancak egemen aklın elinde bu beyanatlar nihayetinde başkasının nasıl ve ne için öldürmemiz gerektiğini anlatan, her yerine kan işlemiş talimatnamelere dönüşür.

İçinde bulunduğumuz 3. Dünya Savaşı giderek şiddetini artırıyor. Halklar arası bölünmeler de büyüyor. Bu bölünme, parçalanma işinin sadece Batı Asya (Bu hat Ukrayna, Güney Kafkasya

ve yaygın tabirle Orta Doğu'yu da kapsıyor) ile sınırlı kalacağı düşünülmesin. Savaşın odak bölgesi ve dünyanın geri kalanındaki toplumlarda da "iç" histerilerin gelişmesi maalesef kaçınılmaz. Bu durum giderek arızı olmaktan çıkıp kalıcı bir hâl olmaya doğru evriliyor. Hatta Türkiye'de solun son dönemde kendi arasında yaşadığı didişmeli durumun artan ufunetinin bile bu sürecin bir yansıması olduğunu söylemek mümkün.

Geçerken "sol"la ilgili başlıkta kısa bir not: Yer almadığı bir savaş için sosyal medyada akşam sabah cenk naraları atıp, histerik bir hal sergileyip kendi devletinin özellikle Kürtler üzerindeki süreklileşmiş zulmünü görmezden gelenlerin elbette herhangi bir erdeme sahip olması beklenemez. Benzer bir rezilliği "eski yoldaş"larını uğurlarken de sergilediler. Bu durumu önce yaşarken arkadaşının "yara"sına merhem olmayı denemeye dahi tenezzül etmeyerek gösterirken; arkasından utanmasalar alenen komünistliğin Türk'e has bir şey olduğu, diğerlerinin ancak "bölücü" olabileceğini dahi iddia edeceklerdi. Gerisi suçluluk hissiyle kıvranan esnaftan bozma gazetecilerin kendilerini pazarlama çığırtkanlığı...

Dünya elbette sadece barbarlar ve onların çeşitli renklerindeki ordularından ibaret değil. Hala halkların barış içinde, doğayla uyumlu, birlikte yaşabileceğini düşünen insanlar, politik gruplar da var. "Aklın yolu" diye sabit bir durum yok elbette. Ancak ütopyaların hayat bulabileceği, dünyayı değiştirebileceğimiz ve bunun da ancak halkların örgütlü eylemiyle olabileceğine inanıyorsak, evet, o zaman aklın yolunu da yaratmak mümkün olur...